

★ Indfald, udfald og affald

☰ Kunstavisen, 19. oktober 2019, Sektion 1 (1. Sektion), Side 13, Orla Schantz orla.schantz@gmail.com..., 389 ord, Id:e76665dd,

Den tjekkiske samtidskunstner Eva Kotátková skaber scenografier til at tænke frit og afsløre undertrykkelsens usynlige rørsystem.

Hvordan giver man en ide visuel struktur? Hvordan kan man få en flyvsk tanke til at stivne i en fast form? Mange har forsøgt sig med konceptkunst.

En af de første var den amerikanske kunstner Sol LeWitt, der også prøvede at definere den: "I konceptkunsten er idéen eller konceptet værkets vigtigste aspekt. Når en kunstner benytter sig af en konceptuel kunstform, betyder det at al planlægning og alle beslutninger er foretaget på forhånd og udførelsen er et mekanisk anliggende.

Idéen bliver en maskine der producerer kunsten".

Altså kommer tanken først og forbliver størst, mens konkretiseringen bliver sekundær og primært middel til at billedliggøre tanken.

Eva Kotátková er fuld af indfald og udfald om det dialektiske forhold mellem det private og det offentlige. Hun er et politisk tænkende menneske, der viser, hvordan samfundets normer spærrer os inde i et mentalt fængsel.

Værket "Place for Speaking Out, Place for Making the Private Public" er helt bogstaveligt et mandshøjt metalbur, man kan træde ind i og stikke armene i de to tomme løsthængende skjorteærmer, der minder brutalt om en spændetrøje.

På gulvet ved siden af ligger en brugt megafon.

Udstillingens hovedværk "Confessions of the Piping System" er en installation med mærkelige dyr og skilte på høje pinde, nærmest som et demonstrationstog. Et centralt budskab lyder "I Speak For Fragile Bodies", der er kunstnerens udfald mod samfundets (usynlige) rørsystem af kommandoer og regler.

Et frigørelsesforsøg fra undertrykkelse kommer charmerende til udtryk i "Dream Machine is Asleep", der er en kæmpe seng med dyne og pude, hvor man inviteres til at putte sig, mens man hører børns beskrivelser af deres drømme i hovedtelefoner.

Her har vi hendes kernebudskab: skismaet mellem samfundets indespærring og de ustyrlige drømmes flugt.

Det hårde stålbur overfor den bløde seng.

Når ideen er den bærende kraft, kan materialerne til at udtrykke den komme mange steder fra, f. eks. genbrug af affald som gamle stole, ituklippede mandeskjorter, udtrådte sko, snor, metalstumper og en kæmpesaks i værket " Room for Restoring Empathy".

Eva Kotátková er en fritænker og et befriende bekendtskab.

Selv om hun kun var 7 år gammel, da Fløjsrevolutionen afsluttede 40 års kommunistisk undertrykkelse i hendes hjemland, forstår man, hvorfor hun vil anskueliggøre, at selv om det totalitære magtregime er væk, består det usynlige rørsystem.

Og friheden er hele tiden skrøbelig.

Kunsthall Charlottenborg

Kongens Nytorv 1, København K Frem til 16. februar 2020.

- Room for Restoring Empathy.
- Place for Speaking Out, Place for Making the Private Public.
- Dream Machine Is Asleep.